

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و دارایی

برنامه ملی برقراری انضباط مالی در بخش عمومی و قطع وابستگی بودجه به نفت

پروژه مولدسازی و مدیریت دارایی‌های دولت

متن پیش نویس لایحه جامع

«مدیریت اموال و دارایی‌های دولت»

بهار ۱۳۹۷

ویرایش پنجم

بسمه تعالی

متن لایحه جامع «مدیریت اموال و دارایی‌های دولت»

فصل اول – کلیات

ماده ۱:

به منظور تنظیم سیاست مالی و تعیین اصول مدیریت جامع و یکپارچه اموال و دارایی‌های دولت، حفظ منافع بلندمدت جامعه، تقویت بنیه اقتصادی از طریق مولدسازی، شفافیت و پاسخگویی، نظارت کارا و اثربخش بر حسن جریان دارایی‌ها، مدیریت اموال و دارایی‌های دولت به وزارت امور اقتصادی و دارایی - خزانه‌داری کل کشور به عنوان امین اموال دولتی که در این قانون به اختصار «خزانه‌داری» نامیده می‌شود واگذار می‌شود. علاوه بر وظایف مقرر در قوانین و مقررات، وظایف زیر نیز به خزانه‌داری محول می‌شود:

۱. نهادینه‌سازی و استقرار مدیریت یکپارچه دارایی‌های دولت
 ۲. برنامه‌ریزی، طراحی و اجرای سازوکارهای کنترلی مناسب در تحصیل، اختصاص و بهره‌برداری، واگذاری و برکناری اموال و دارایی‌های دولت
 ۳. رهاسازی، انجماد زدایی و پیشگیری از بلوکه و بلااستفاده ماندن اموال و دارایی‌های دولت
 ۴. مولدسازی اموال و دارایی‌های دولت به منظور تأمین منابع مالی پایدار
 ۵. ایجاد و بهره‌برداری از سیستم اطلاعاتی مدیریت اموال و دارایی‌های دولت
 ۶. انجام مطالعات و تحقیقات بنیادی و تنظیم روش‌های جدید در زمینه بهبود کیفیت مدیریت اموال و دارایی‌های دولت.
 ۷. نظارت کارا و اثربخش بر حسن جریان اموال و دارایی‌ها
 ۸. شفافیت وضعیت اموال و دارایی‌های دولت و پاسخگویی
- سایر وظایفی که در این قانون پیش‌بینی شده است

ماده ۲:

به منظور سیاست‌گذاری ارتقای مدیریت و بهبود استفاده بهینه از اموال و دارایی‌های دولت، تصویب برنامه‌ها و تدابیر فرابخشی در مدیریت مطلوب، سازوکارهای نظارتی و ایجاد هماهنگی در تحقق اهداف این قانون «شورای عالی اموال دولتی» با ترکیب زیر تشکیل می‌گردد:

۱. معاون حقوقی رییس جمهور
 ۲. وزیر امور اقتصادی و دارایی (رییس شورا)
 ۳. رییس سازمان برنامه و بودجه
 ۴. رییس سازمان اداری و استخدامی کشور
 ۵. وزیر جهاد کشاورزی
 ۶. وزیر راه و شهرسازی
 ۷. رییس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
 ۸. دو نفر از اعضای کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی
- مصوبات شورا با ابلاغ وزیر امور اقتصادی و دارایی لازم الاجرا می باشد.
- تبصره - ح** آیین نامه اجرایی این تبصره حداکثر ظرف مدت شش ماه از زمان ابلاغ قانون با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و معاونت حقوقی ریاست جمهوری به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳:

- دارایی: منبع تحت کنترلی است که برای واحد گزارشگر دارای خدمات بالقوه و یا منافع اقتصادی آتی باشد. یک منبع در صورتی دارایی واحد گزارشگر محسوب می شود که:
- الف) دارای خدمات یا منافع اقتصادی باشد و بتواند در آینده مورد استفاده قرار گیرد.
- ب) خدمات یا منافع اقتصادی حاصل از آن منبع، در زمان گزارشگری تحت کنترل واحد گزارشگر باشد و در نتیجه، واحد گزارشگر توانایی دستیابی به آن خدمات و یا منافع اقتصادی و منع دیگران از دستیابی به آن را داشته باشد.
- اموال دولتی: به اموالی گفته می شود که برای اجرای برنامه ها و وظایف قانونی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و یا طرح های تملک دارایی های سرمایه ای (از زمان شروع اجرای طرح تا زمان خاتمه و انتقال به بهره بردار) خریداری می شود و یا به هر طریق قانونی یا انحاء مختلف به تملک دولت درآمده یا درمی آیند.
- تبصره ۱-** تعاریف اموال منقول و غیرمنقول موضوع این قانون تابع تعاریف به عمل آمده در قانون مدنی می باشد.
- تبصره ۲-** منظور از وزارتخانه، مؤسسه دولتی، مؤسسه و نهاد عمومی غیردولتی، شرکت دولتی و دستگاه اجرایی در این قانون، همان تعاریف و مصادیق مواد (۱) تا (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری می باشد.
- تبصره ۳-** منظور از دارایی در این قانون «موجودی مواد و کالا» و «دارایی های غیر جاری به استثنای سرمایه گذاری های بلندمدت» می باشد.
- تبصره ۴-** کلیه وظایف و اختیارات موضوع این قانون از هیئت ها، کمیسیون ها، وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و سایر دستگاه های اجرایی، به خزانه داری محول می شود.
- تبصره ۵-** اصول مدیریت جامع و یکپارچه اموال و دارایی های دولت از نظر این قانون عبارت است از؛ مجموعه اصولی برای مدیریت نظام مند و هدف دار به منظور تحصیل، اختصاص، بهره برداری، برکناری، واگذاری و مولدسازی اموال و دارایی ها و نظارت بر حسن جریان امور این قانون.

فصل دوم - تحصیل دارایی‌ها

ماده ۴:

تحصیل شامل خرید، ایجاد، اهدا و تملک و سایر روش‌هایی است، که اموال و دارایی‌ها به کنترل دولت درمی‌آید.

ماده ۵:

خرید اموال و دارایی‌های منقول توسط وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی صرفاً بر اساس نیاز هر دستگاه از محل اعتبارات مربوطه با تشخیص مقام مجاز صورت می‌گیرد.

ماده ۶:

خزانه‌داری مکلف است در خصوص نحوه خرید اموال منقول نسبت به ایجاد سامانه متمرکز تأمین اموال منقول شامل تعیین سازوکار خرید، کالاهای مجاز، تأمین‌کنندگان و با رعایت سقف ریالی، اقدام نماید.
تبصره- دستورالعمل اجرایی این ماده ظرف مدت شش ماه از ابلاغ قانون توسط خزانه‌داری ابلاغ خواهد شد.

ماده ۷:

وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند بلافاصله پس از تحصیل اموال اهدایی، تملیکی و سایر روش‌هایی که مال به کنترل دولت درمی‌آید، مراتب را به اطلاع خزانه‌داری برسانند.

ماده ۸:

وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند در صورت نیاز به احداث ساختمان و تأسیسات اداری، خرید یا تملک اموال غیرمنقول، موارد را به خزانه‌داری منعکس نمایند. پس از احراز ضرورت موضوع توسط خزانه‌داری، مجوز لازم صادر خواهد شد.

تبصره- خزانه‌داری با رعایت استانداردهای مربوط به ساختمان‌ها و فضاهای اداری و سایر کاربری‌ها و با در نظر گرفتن وضعیت اعتباری دستگاه متقاضی، مجوز لازم را صادر خواهد نمود.

ماده ۹:

اموال غیرمنقولی که برای استفاده وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی از جمله مؤسساتی که تابع مقررات و قوانین خاص است به یکی از طرق قانونی تملک و یا به نام آن وزارتخانه یا مؤسسه خریداری و یا ایجاد شده یا می‌شود، در اختیار خزانه‌داری قرار گرفته و مالکیت آن متعلق به دولت می‌باشد، اسناد مالکیت این اموال به نام «دولت جمهوری اسلامی ایران» با نمایندگی وزارت امور اقتصادی و دارایی صادر و کلیه اسناد، سوابق و مدارک موجود مرتبط با این اموال، در خزانه اسناد مالکیت دولت نگهداری می‌شود.

تبصره- خزانه‌داری از پرداخت کلیه هزینه‌های ثبتی، تفکیک، افراز و تجمیع، استعلامات و عوارض اصلاح یا صدور اسناد

مالکیت معاف می‌باشد.

ماده ۱۰:

اسناد مالکیت اراضی ملی، منابع طبیعی و دولتی که در اجرای قوانین و مقررات مورد عمل وزارت جهاد کشاورزی و وزارت راه و شهرسازی در اختیار دولت قرار دارند، به نام دولت جمهوری اسلامی ایران ثبت و اسناد مالکیت صادره مطابق این ماده در خزانه اسناد مالکیت دولت نزد خزانه‌داری نگهداری شده و حسب مورد برای واگذاری و نقل و انتقالات در اختیار دستگاه‌های یادشده قرار می‌گیرد.

ماده ۱۱:

اراضی ملی و دولتی و منابع طبیعی که حسب اختیارات قانونی دستگاه‌ها برای واگذاری جهت مصارف عمومی یا اختصاصی اشخاص غیردولتی در اختیار آن‌ها می‌باشد و تاکنون واگذار نشده از جمله اراضی در اختیار وزارت جهاد کشاورزی موضوع مواد (۳۱) و (۳۲) «آیین نامه اجرایی لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی نحوه واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ شورای انقلاب» و اراضی موضوع «قانون زمین شهری مصوب ۱۳۶۶/۶/۲۲» تابع مقررات مربوط است.

تبصره: در جهت اعمال نظارت و حفظ حقوق دولت نماینده خزانه‌داری در کلیه کارگروه‌ها، کمیسیون‌ها و هیئت‌های دستگاه‌های واگذارکننده عضویت خواهند داشت.

ماده ۱۲:

خزانه‌داری مکلف است؛ برای اجرای برنامه‌های عمومی و عمرانی دستگاه‌های اجرایی، نیروهای مسلح و سازمان‌هایی که شمول قانون بر آن‌ها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام یا تابع قوانین و مقررات خاص است همچنین اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (ساختمان‌ها و فضاها) اداری) نسبت به تأمین اراضی و یا اختصاص اراضی یا املاک معوض در قبال تملک اراضی و املاک اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی برای اجرای طرح‌های مذکور اقدام نماید. برای تأمین اراضی مذکور چنانچه خزانه‌داری نیاز به اراضی ملی و دولتی و منابع طبیعی در اختیار وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی یا راه و شهرسازی داشته باشد با رعایت مفاد تبصره‌های ذیل این ماده به صورت بلاعوض در اختیار آن قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- خزانه‌داری برای تأمین نیاز خود و دستگاه‌های مشمول این ماده می‌بایستی برای تملک اختصاصی این اراضی مراتب را در کمیسیونی مرکب از نمایندگان معاونت حقوقی ریاست جمهوری، سازمان برنامه و بودجه کشور، وزارت جهاد کشاورزی و وزارت راه و شهرسازی مطرح نماید. خزانه‌دار کل کشور، ریاست کمیسیون را به عهده داشته و تصمیمات بارای اکثریت اعضا لازم‌الاجراست. پس از موافقت کمیسیون، اسناد مالکیت این اراضی به شرح ماده (۹) مستندسازی شده و در اختیار خزانه‌داری قرار می‌گیرد تا نسبت به اختصاص آن در حد نیاز برای اجرای طرح به دستگاه مربوطه یا به عنوان معوض برای تملک مورد استفاده قرار گیرد.

تبصره ۲- خزانه‌داری پس از ارزیابی وضعیت عوض و معوض توسط هیئت سه نفر از کارشناسان رسمی، در قبال تملک و انتقال مالکیت عوض به دولت، از طریق دفاتر اسناد رسمی نسبت به انتقال اسناد مالکیت اقدام خواهد نمود. خزانه‌داری از پرداخت کلیه هزینه‌های ثبتی، استعلام، نقل و انتقال و عوارض معاف می‌باشد.

ماده ۱۳:

اسناد مالکیت کلیه اراضی ملی و دولتی و منابع طبیعی از جمله اراضی در اختیار وزارت جهاد کشاورزی موضوع مواد (۳۱) و (۳۲) «آیین نامه اجرایی لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی نحوه واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ شورای انقلاب» و اراضی موضوع «قانون زمین شهری مصوب ۱۳۶۶/۶/۲۲» که تا قبل از ابلاغ این قانون توسط هیئت‌ها، کمیسیون‌ها و یا هر مرجع قانونی دیگر به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی واگذار شده و مورد بهره‌برداری قرار گرفته است بدون نیاز به اخذ نظر دستگاه واگذارکننده مطابق ماده (۹) این قانون توسط خزانه‌داری مستندسازی خواهد شد.

تبصره: سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است حسب اعلام خزانه‌داری و بدون نیاز به استعلام از سایر مراجع اداری و ثبتی دیگر نسبت به اصلاح یا صدور سند مالکیت جدید اقدام نماید. با صدور سند جدید سند قبلی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

فصل سوم: اختصاص و بهره‌برداری

ماده ۱۴:

منظور از اختصاص در این قانون تعیین حق بهره‌برداری از اموال برای استفاده دستگاه اجرایی است.
تبصره: دستورالعمل نحوه اختصاص اموال به دستگاه‌های اجرایی، ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی تصویب خواهد شد.

ماده ۱۵:

مسئولیت حفظ، حراست و نگهداری، بهره‌برداری بهینه اموال و دارایی‌های تحصیل شده و یا اختصاص یافته، تنظیم و نگهداری حساب آن با وزارتخانه و موسسه دولتی استفاده‌کننده می‌باشد.

تبصره ۱- نظارت و تمرکز حساب اموال مزبور با خزانه‌داری می‌باشد. خزانه‌داری مجاز است در مواردی که لازم تشخیص دهد به حساب موجودی اموال دستگاه‌های یادشده به طرق مقتضی رسیدگی نماید. دستگاه‌های مزبور مکلف به همکاری و ایجاد تسهیلات لازم در این زمینه خواهند بود و در هر حال رسیدگی و نظارت خزانه‌داری رافع مسئولیت دستگاه نخواهد بود.

تبصره ۲- اموال منقول، مهمات، ادوات و تجهیزات نظامی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران اعم از نظامی و انتظامی از لحاظ نظارت و رسیدگی خزانه‌داری از شمول حکم این ماده مستثنی است.

ماده ۱۶:

وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی می‌توانند اموال منقول خود را به‌طور امانی و حداکثر تا پایان اسفندماه سال بعد، در اختیار

سایر وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های صددرد دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی قرار دهند.
تبصره ۱- انتقال امانی اموال موضوع این ماده بنا به درخواست بالاترین مقام دستگاه یا مقام مجاز از طرف ایشان و با مجوز خزانه‌داری انجام می‌گیرد. امانت‌گیرنده مکلف است بلافاصله پس از تحویل اموال، فهرست آن‌ها را به خزانه‌داری ارائه نماید.

تبصره ۲- حفظ و حراست اموال مزبور با دستگاه امانت‌گیرنده بوده و امانت‌گیرنده مکلف است بدون حق تصرف مالکانه، نسبت به اعاده اموال در موعد مقرر به امانت‌دهنده اقدام نماید.

ماده ۱۷:

اراضی مورد نیاز برای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای موضوع ماده (۱۱) این قانون، پس از تصویب کمیسیون اعم از اینکه مجری آن وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و یا شرکت‌های دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی باشند پس از تصویب طرح و تأمین اعتبار لازم، توسط خزانه‌داری اختصاص یافته و پس از خاتمه طرح و تحویل به بهره‌بردار، مالکیت این اموال با رعایت مقررات حسب مورد توسط خزانه‌داری انتقال می‌یابد.

تبصره- در صورتی که ظرف مدت دو سال از زمان تحویل اراضی به مجری طرح، اقدام از سوی دستگاه اجرایی یا مجری برای شروع عملیات عمرانی صورت نگیرد، اراضی مذکور در اختیار خزانه‌داری قرار خواهد گرفت تا به نحو مقتضی بهره‌برداری نماید.

ماده ۱۸:

اختصاص اموال غیرمنقول در هر مورد بنا به تشخیص خزانه‌داری و یا درخواست وزیر یا رئیس مؤسسه دولتی، با ارائه گزارش توجیهی و موافقت خزانه‌دار کل کشور امکان‌پذیر است.

تبصره ۱- نوع بهره‌برداری از اموال غیرمنقول دولتی که در چارچوب این قانون برای کاربری نظامی و انتظامی به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و یا برای کاربری امنیتی و اطلاعاتی به وزارت اطلاعات اختصاص داده می‌شود عهده مرجع مربوطه است.

تبصره ۲- در صورتی که از این اموال رفع نیاز شده و یا بنا به تشخیص بالاترین مقام دستگاه‌های یادشده مزاد بر نیاز اعلام شود برای هرگونه اقدام در چارچوب این قانون در اختیار خزانه‌داری قرار خواهد گرفت.

ماده ۱۹:

خزانه‌داری مکلف است بنا به ضرورت و عدم امکان تأمین فضای موردنیاز وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی از اموال غیرمنقول در اختیار نسبت به اجاره املاک از بخش غیردولتی به نحو مقتضی اقدام نماید.

ماده ۲۰:

خزانه‌داری املاکی را که در اجرای ماده (۱۹) از طریق اجاره تأمین نموده پس از نیاز سنجی دستگاه به آنها اختصاص دهد.

ماده ۲۱:

نوع بهره‌برداری، چگونگی تنظیم سند عرصه و اعیان املاک و اراضی که برای استفاده دولت و یا مؤسسات دولتی وقف شده است با رعایت وقف نامه‌های مربوط تابع ترتیبات مقرر در این قانون بوده و توسط خزانه‌داری انجام خواهد شد. تبصره- وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مجاز به استفاده از اراضی موقوفه برای احداث اعیانی نمی‌باشند. در صورت ضرورت وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند موافقت قبلی خزانه‌داری را برای انعقاد قرارداد اجاره عرصه موقوفه دریافت نمایند.

ماده ۲۲:

اراضی و املاک دولتی که بهره‌برداری از آن‌ها در اجرای قوانین و مقررات قبل از تصویب این قانون در اختیار شرکت‌های دولتی قرار گرفته است، با حفظ مالکیت دولت به شرح ماده (۹) مستندسازی شده و پس از رفع نیاز شرکت به خزانه‌داری اعاده می‌گردند. تبصره- کنترل شرکت‌های دولتی بر اموال غیرمنقول موضوع این ماده، به منزله تحصیل دارایی توسط شرکت نمی‌باشد.

ماده ۲۳:

خزانه‌داری می‌تواند حق بهره‌برداری از اموال غیرمنقول دولتی را به نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی و مؤسسات خیریه و عام‌المنفعه در جهت تحقق اهداف و احکام برنامه‌های پنج‌ساله و قوانین مربوط به صورت موقت (حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله بعد) و بدون ایجاد حق مالکانه پس از تأیید سازمان برنامه و بودجه کشور اختصاص دهد. تمدید مهلت مذکور با توجیحات فنی و کارشناسی، حداکثر برای مدت یک برنامه دیگر، منوط به تأیید خزانه‌داری می‌باشد. پس از رفع نیاز یا خاتمه مدت استفاده، ملک یا زمین موردنظر، به انضمام کلیه اعیانات و مستحقات بدون پرداخت مابه‌ازاء، به تملک دولت درآمده و به خزانه‌داری اعاده خواهد شد.

ماده ۲۴:

کلیه اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقولی که از محل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (سرمایه‌گذاری ثابت) برای اجرای طرح‌های مزبور خریداری و یا بر اثر اجرای این طرح‌ها ایجاد و یا تملک می‌شود اعم از این که مجری طرح، وزارتخانه یا مؤسسه دولتی یا شرکت دولتی و یا مؤسسه و نهاد عمومی غیردولتی باشد تا زمانی که اجرای طرح‌های مربوط خاتمه نیافته است متعلق به دولت است و حفظ، حراست و تنظیم حساب آن‌ها با دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط و نظارت بر آن‌ها با خزانه‌داری می‌باشد. در صورتی که از اموال و دارایی‌های مذکور برای ادامه عملیات طرح رفع نیاز شود، جهت تعیین تکلیف در اختیار خزانه‌داری قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- اموال و دارایی‌های موضوع این ماده پس از خاتمه طرح‌هایی که بهره‌بردار آن وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی می‌باشند، از طریق خزانه‌داری به دستگاه بهره‌بردار طرح اختصاص می‌یابد و در مورد طرح‌هایی که بهره‌بردار آن‌ها شرکت‌های دولتی یا نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی هستند، پس از طی مراحل قانونی با تأیید خزانه‌داری به حساب اموال و دارایی‌های دستگاه، منظور خواهد شد.

تبصره ۲- درآمدهای ناشی از بهره‌برداری از این نوع اموال و دارایی‌ها در مورد طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای که

توسط وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی اجرا می‌شود قبل و بعد از خاتمه اجرای طرح به حساب درآمد عمومی کشور و در مورد طرح‌های مورد اجرای شرکت‌های دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی در صورتی که مخارج بهره‌برداری از محل منابع شرکت و یا منابع داخلی مؤسسه و نهاد عمومی غیردولتی مربوط تأمین شود به حساب درآمد دستگاه مسئول بهره‌برداری طرح و در غیر این صورت به حساب درآمد عمومی کشور منظور خواهد گردید.

فصل چهارم: واگذاری و برکناری

ماده ۲۵:

واگذاری موضوع این قانون، شامل هرگونه نقل و انتقال قطعی، اجاره، فروش اموال می‌باشد. و منظور از برکناری، خروج مال از حساب دستگاه اجرایی به دلیل مازاد، ناباب، اسقاط و حادثه می‌باشد.

ماده ۲۶:

انتقال قطعی اموال و دارایی‌های منقول بین وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی بنا به درخواست بالاترین مقام دستگاه یا مقام مجاز از طرف آنان با موافقت خزانه‌داری امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۲۷:

انتقال قطعی اموال و دارایی‌های منقول از وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی به شرکت‌های صد در صد دولتی بنا به درخواست کتبی مقامات مجاز شرکت ذی‌ربط و موافقت بالاترین مقام وزارتخانه یا مؤسسه دولتی با تأیید قبلی خزانه‌داری مجاز می‌باشد. شرکت دولتی گیرنده مال مکلف است، در زمان انتقال ضمن ارزیابی، معادل ارزش اموال و دارایی‌های انتقالی را در حساب شرکت منظور نماید.

ماده ۲۸:

انتقال قطعی اموال و دارایی‌های منقول شرکت‌های صد در صد دولتی به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی بنا به تقاضای بالاترین مقام دستگاه متقاضی یا مقام مجاز از طرف ایشان و موافقت مجمع عمومی شرکت، با اطلاع خزانه‌داری مجاز خواهد بود.

ماده ۲۹:

فروش اموال منقول وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی که اسقاط شده و یا مازاد بر نیاز یا ناباب تشخیص داده شده‌اند، در صورتی که مورد نیاز سایر وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی نباشد با مجوز خزانه‌داری و با رعایت مقررات مربوط به معاملات دولتی، توسط دستگاه ذی‌ربط صورت می‌گیرد. وجوه حاصل از فروش این اموال باید به حساب درآمد عمومی واریز شود.

تبصره- اموال منقولی که فروش آن‌ها به موجب قانون ممنوع می‌باشد از شمول این ماده مستثنی است.

ماده ۳۰:

وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند در صورت بروز آسیب کلی یا جزئی ناشی از وقوع حوادث، ضمن پیگیری موضوع از مراجع ذیصلاح، مراتب را بلافاصله به خزانه‌داری اعلام نمایند.

ماده ۳۱:

وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند در صورت اصلاح، ادغام یا انتزاع تشکیلات و ساختار سازمانی برابر مقررات، فهرست اموال و دارایی‌های منقول را به خزانه‌داری ارائه و پس از موافقت خزانه‌داری نسبت به انتقال آن، اقدام نمایند.

ماده ۳۲:

خزانه‌داری می‌تواند بنا به ضرورت و یا حسب درخواست بالاترین مقام دستگاه، نسبت به تغییر بهره‌بردار اموال اختصاص یافته به هر یک از وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای اقدام نماید.

تبصره ۱- در مواردی که مطابق این ماده تغییر بهره‌بردار صورت می‌گیرد، دستگاه در اختیار دارنده، مکلف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ اعلام خزانه‌داری، نسبت به تخلیه و تحویل ملک اقدام نماید. عدم تخلیه در مهلت مقرر، تصرف غیرقانونی در اموال دولت تلقی و پرداخت هرگونه هزینه‌ای برای آن دستگاه تا زمان تخلیه و تحویل ممنوع می‌باشد.

تبصره ۲- وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی رأساً مجاز به توافق فی‌مابین برای تغییر بهره‌بردار اموال غیرمنقول در اختیار نمی‌باشند.

ماده ۳۳:

اموال غیرمنقول مازاد بر نیاز دولت که در اختیار وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی می‌باشد با رعایت صرفه و صلاح دولت و در صورت ضرورت تحقق اهداف و برنامه‌های ملی، حسب تشخیص خزانه‌داری و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی، به شرکت‌های صدر در صد دولتی قابل انتقال قطعی می‌باشد. اموال مزبور توسط کارشناسان رسمی به ارزش روز ارزیابی و پس از تصویب مجمع عمومی، سرمایه شرکت معادل بهای تمام شده اموال انتقالی افزایش می‌یابد.

تبصره- اسناد مالکیت این اموال از طریق دفاتر اسناد رسمی به شرکت منتقل خواهد شد. کلیه هزینه‌های کارشناسی و نقل و انتقال عهده شرکت انتقال گیرنده می‌باشد.

ماده ۳۴:

اموال غیرمنقول متعلق به شرکت‌های دولتی که صد در صد (۱۰۰٪) سرمایه و سهام آن‌ها متعلق به دولت است در صورت نیاز دولت بنا به پیشنهاد خزانه‌دار کل کشور و با موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی مشروط بر اینکه ارزش دفتری اموال انتقالی، در مجموع از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه پرداخت شده شرکت تجاوز ننماید، قابل انتقال به دولت می‌باشد.

تبصره ۱- معادل ارزش دفتری اموال مزبور از سرمایه شرکت کسر می‌شود.

تبصره ۲- اسناد مالکیت این اموال از طریق دفاتر اسناد رسمی به نام دولت جمهوری اسلامی ایران با نمایندگی وزارت امور اقتصادی و دارایی منتقل خواهد شد.

ماده ۳۵:

آن دسته از شرکت‌های دولتی که بموجب قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی واگذاری آن‌ها به تصویب هیئت واگذاری رسیده و اموال غیرمنقول دولتی (برابر ماده ۲۳ این قانون) در اختیار دارند، بنا به درخواست سازمان خصوصی‌سازی و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی، پس از انتقال به شرکت در زمره اموال قابل ارزیابی توسط سازمان خصوصی‌سازی محاسبه خواهد شد.

ماده ۳۶:

اموال غیرمنقول شرکت‌های دولتی که به موجب قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی در فهرست واگذاری قرار گرفته و اموال آن‌ها در اجرای مواد (۱۸ و ۱۹) قانون یادشده با تصویب هیئت واگذاری در اختیار وزارت امور اقتصادی و دارایی قرار می‌گیرند، در زمره اموال دولتی مشمول این قانون بوده و اسناد مالکیت آن‌ها با هماهنگی سازمان خصوصی‌سازی بنام دولت جمهوری اسلامی ایران با نمایندگی وزارت امور اقتصادی و دارایی اصلاح و مطابق این قانون برای تعیین بهره‌برداری در اختیار خزانه‌داری قرار خواهد گرفت.

ماده ۳۷:

خزانه‌داری مکلف است اموال غیرمنقول دولتی مازاد بر نیاز و یا ناباب را در صورت نیاز با تغییر کاربری با رعایت قوانین و مقررات معاملات دولتی به فروش رسانده و وجوه حاصل از فروش این اموال را به حساب درآمد عمومی کشور واریز نماید.

تبصره ۱- اموال غیرمنقول زیر از شمول این ماده مستثنی می‌باشد:

۱- اموال غیرمنقولی که از نفایس ملی باشد.

۲- تأسیسات و استحکامات نظامی و کارخانجات اسلحه و مهمات‌سازی

۳- آثار و بناهای تاریخی

۴- اموال غیرمنقولی که بنا به مصالح و منافع ملی در تصرف دولت بوده و فروش آن‌ها ممنوع می‌باشد.

تبصره ۲- فروش اموال غیرمنقول موضوع تبصره ۱ این ماده در صورت صدور جواز قانونی لازم، با خزانه‌داری خواهد بود.

تبصره ۳- فروش خانه‌های سازمانی با رعایت مقررات این ماده به ساکنین واجد شرایط و یا از طریق مزایده عمومی (شرایط توسط خزانه‌داری تعیین خواهد شد) انجام می‌گیرد.

فصل پنجم: مولدسازی

ماده ۳۸:

منظور از مولدسازی در این قانون پویاسازی و انجماد زدایی از دارایی‌های راکد، استفاده حداکثری از دارایی‌های محدود، تخصیص بهینه امکانات، ایجاد منبع مالی پایدار و قابل‌اتکا، صرفه‌جویی و کاهش هزینه‌های عمومی دولت است.

ماده ۳۹:

خزانه‌داری مکلف است نسبت به ساماندهی ساختمان‌ها و فضاها، آموزشی، بهداشتی و درمانی و سایر کاربری‌های در اختیار وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی بر اساس استانداردهای موجود متناسب با وظایف و اختیارات قانونی آن‌ها (با هماهنگی سازمان اداری و استخدامی کشور و سازمان بهره‌وری) اقدام نماید. وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلف‌اند ضمن همکاری لازم با خزانه‌داری، کلیه اطلاعات مالی، اموالی و نیروی انسانی را در اختیار خزانه‌داری قرار دهند.

تبصره- کلیه شاخص‌ها و استانداردهای مربوط به موضوع این ماده با هماهنگی مبادی ذی‌ربط تدوین و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۴۰: اجاره اموال و دارایی‌های منقول وزارتخانه، مؤسسات دولتی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، حسب مورد بنا به درخواست بالاترین مقام دستگاه و حداکثر برای مدت سه سال (با امکان متناسب‌سازی اجاره‌بهای سالانه) و تشخیص و موافقت خزانه‌داری امکان‌پذیر می‌باشد.

تبصره ۱- اجاره دهنده مال، مکلف است به منظور حفظ غبطه دولت، تضامین لازم را از مستأجر اخذ نماید.

تبصره ۲- اجاره به شرط تملیک ۱۰ ساله اموال منقول، در راستای سیاست‌های دولت و در چارچوب این ماده امکان‌پذیر است.

ماده ۴۱:

خزانه‌داری مجاز است در جهت استفاده بهینه از اموال غیرمنقول و دارایی‌های در اختیار، با لحاظ صرفه و صلاح دولت نسبت به واگذاری آن‌ها به صورت اجاره به اشخاص حقیقی و حقوقی، اقدام نماید.

ماده ۴۲:

خزانه‌داری مجاز است متناسب با سیاست‌ها و اجرای برنامه‌های عمومی دولت نسبت به واگذاری اراضی دولتی در اختیار به صورت اجاره بلندمدت حداکثر تا ۹۹ سال (با امکان متناسب‌سازی اجاره‌بهای سالانه) اقدام نماید. پس از رفع نیاز یا خاتمه مدت اجاره، کلیه اعیانات و مستحقات بدون پرداخت مابه‌ازاء، به تملک خزانه‌داری درمی‌آید.

ماده ۴۳:

خزانه‌داری می‌تواند اراضی و املاک دولتی در اختیار را از زمان ابلاغ این قانون در قالب مشارکت عمومی-خصوصی به صورت مشارکت در ساخت، بهره‌برداری و واگذاری با رعایت صرفه و صلاح دولت اقدام نماید.

تبصره: طرف خصوصی این نوع مشارکت می‌تواند اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و یا خارجی (با رعایت عمل متقابل) باشد. در صورتی که طرف مشارکت خارجی باشد، صرفاً با حفظ مالکیت زمین توسط دولت، مشارکت انجام می‌گیرد. آئین‌نامه اجرایی موضوع این ماده ظرف مدت شش ماه بنا به پیشنهاد خزانه‌داری به تصویب هیئت‌وزیران خواهد رسید.

ماده ۴۴:

خزانه‌داری مجاز است نسبت به معاوضه و تبدیل به احسن اموال غیرمنقول دولتی در اختیار که مورد بهره‌برداری وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی بوده و یا مازاد بر نیاز می‌باشد؛ با مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی پس از ارزیابی هیئت سه نفره کارشناسان رسمی، با رعایت صرفه و صلاح دولت اقدام نماید. در مورد املاک مورد بهره‌برداری، معاوضه بنا به تشخیص خزانه‌داری یا پیشنهاد وزیر یا بالاترین مقام مؤسسه دولتی

(متضمن گزارش توجیهی) و موافقت خزانه‌داری با رعایت ضوابط این ماده انجام می‌گیرد. در این موارد اسناد مالکیت به شرح این قانون نقل و انتقال می‌یابد.

ماده ۴۵:

به خزانه‌داری اجازه داده می‌شود با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه کشور نسبت به واگذاری طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای جدید، نیمه‌تمام، تکمیل شده و آماده بهره‌برداری در قالب قراردادهای و شرایط مورد توافق با تعیین نحوه تأمین مالی دوره ساخت، پرداخت هزینه‌های بهره‌برداری با رعایت استانداردهای اجرای کیفیت به بخش غیردولتی به صورت نقد و اقساط اقدام نماید.

تبصره - معاوضه طرح‌های تملک دارایی‌های موضوع این ماده با رعایت صرفه و صلاح دولت در چارچوب ماده ۴۲ این قانون امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۴۶:

خزانه‌داری مجاز است از دارایی‌های موضوع این قانون برای به‌کارگیری ابزارهای تأمین منابع مالی و انتشار انواع اوراق اسلامی مبتنی بر دارایی مانند صکوک اجاره و سایر انواع دیگر، همچنین ترهین و توثیق این دارایی‌ها با رعایت صرفه و صلاح دولت استفاده نماید.

ماده ۴۷:

به منظور مدیریت یکپارچه و بهینه اموال و دارایی‌های تملیکی؛ جمع‌آوری، نگهداری، اداره و فروش کالاهای متروکه دولتی و غیردولتی، احکام و قراردادهای قطعی مراجع ذیصلاح و صنفی که به‌انحاء مختلف از قبیل مصادره، استرداد، تملیک، جریمه، صلح، هبه و نیز سایر اموالی که در اجرای اصل چهل و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین از جمله قانون مبارزه با مواد مخدر، قانون تأسیس سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی، قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز به تملک و یا تصرف دولت درآمده و یا درمی‌آید، متعلق به دولت بوده و در اختیار خزانه‌داری قرار می‌گیرد.

تبصره ۱- پس از صدور حکم قطعی از سوی مراجع ذیصلاح مبنی بر تملک به نفع دولت، با تشخیص خزانه‌داری، چنانچه این اموال و دارایی‌ها (جزء مستثنیات نبوده و مطابق استاندارد قابلیت بهره‌برداری داشته باشد) و قابل اختصاص به دستگاه‌های دولتی نباشد، حداکثر ظرف یک سال از تاریخ تحویل، مطابق این قانون به فروش می‌رسند. اموال فاسدشدنی بلافاصله پس از تحویل به خزانه‌داری با هماهنگی مراجع ذیصلاح برابر مقررات به فروش رسیده و وجوه حاصل در حساب جداگانه‌ای نزد خزانه‌داری نگهداری می‌شود تا پس از تعیین تکلیف نهایی و قطعیت احکام صادره در چارچوب این ماده اقدام گردد.

تبصره ۲- در صورت صدور حکم به اعاده و استرداد اموال موجود پس از دریافت هزینه‌های مربوط عین مال تحویل و در خصوص اموال به فروش رسیده، معادل خالص ارزش فروش مسترد خواهد شد.

تبصره ۳- چگونگی فروش کالاها و اموالی که مشمول ممنوعیت قانونی بوده و یا متولی خاص دارند و همچنین موارد مربوط به استرداد یا اعاده را آئین‌نامه اجرایی این ماده تعیین می‌نماید.

تبصره ۴- با اجرای حکم این ماده کلیه وظایف و اختیارات موازی سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی، ستاد مبارزه با قاچاق مواد مخدر، ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و سازمان تعزیرات حکومتی از ساختار دستگاه‌های یادشده حذف و قوانین مغایر نسخ می‌گردد.

ماده ۴۸:

ایجاد و اداره هرگونه مهمانسرا، زائرسرا، مجتمع مسکونی، اماکن رفاهی، واحدهای آموزشی و درمانی، تفریحی و نظایر آن توسط وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی ممنوع می‌باشد.

تبصره ۱- در صورت ضرورت حفظ و نگهداری واحدها و اماکن فعال در اختیار وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی با تشخیص خزانه‌داری با مشارکت بخش خصوصی به صورت خودگردان اداره شده و یا به صورت اجاره حداکثر سه‌ساله به اشخاص حقیقی و حقوقی با اولویت تعاونی‌های کارکنان دولت واگذار خواهد شد. خزانه‌داری باید زمینه لازم را برای بهره‌مندی عادلانه از کارکنان دستگاه‌های مشمول از امکانات موضوع این ماده فراهم نماید.

تبصره ۲- دستگاه‌هایی که بر اساس وظایف قانونی خود برای ارائه خدمات به مردم نیاز به نگهداری و استفاده از موارد مذکور در این ماده را دارند با درخواست بالاترین مقام دستگاه و موافقت خزانه‌داری مستثنی می‌باشند.

ماده ۴۹:

در اجرای ماده ۳۹ این قانون، به منظور تسریع در استانداردسازی فضاهای در اختیار وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی، دستگاه‌های یادشده مکلف‌اند با پیش‌بینی اعتبار لازم در لایحه بودجه سنواتی نسبت به پرداخت اجاره‌بها بر مبنای ارزش معاملاتی موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات‌های مستقیم به خزانه‌داری اقدام نمایند. اموال غیرمنقول اختصاص یافته به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی توسط خزانه‌داری با اجرای ماده ۳۹ این قانون، رایگان خواهد بود.

تبصره- ارائه خدمات از سوی خزانه‌داری، به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی که حداکثر تا مدت پنج سال از تاریخ اجرای این قانون برای استانداردسازی و رهاسازی املاک در اختیار اقدام نمایند، ممنوع است.

فصل پنجم: خودروهای دولتی

ماده ۵۰:

امور مربوط به تحصیل، اختصاص و بهره‌برداری، واگذاری و برکناری و ساماندهی خودروهای وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی و همچنین قوای مقننه، قضائیه، شورای نگهبان، دانشگاه‌ها، مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی، شرکت‌هایی که بیش از ۵۰ درصد سرمایه و سهام آن‌ها منفرداً و یا مشترکاً متعلق به وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی بوده و همچنین سازمان‌ها و شرکت‌هایی که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آن‌ها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام یا تابع قوانین و مقررات خاص است از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و همچنین مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، سازمان بازنشستگی کشوری، مناطق آزاد تجاری و صنعتی، سازمان صداوسیما، نیروهای مسلح

جمهوری اسلامی ایران و کلیه شرکت‌های تابعه و وابسته به دستگاه‌های فوق توسط خزانه‌داری انجام می‌شود.

تبصره ۱- خزانه‌داری موظف است نسبت به ایجاد سامانه جامع اطلاعات خودروها اقدام نماید. نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، شرکت بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف‌اند نسبت به برقراری ارتباط برخط با سامانه مذکور را فراهم نمایند.

تبصره ۲- آیین‌نامه اجرایی این ماده، ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی تصویب خواهد شد.

تبصره ۳- کلیه قوانین از جمله لایحه قانونی نحوه استفاده از اتومبیل‌های دولتی و فروش اتومبیل‌های زائد مصوب سال ۱۳۵۸ شورای انقلاب اسلامی و سایر مقررات مغایر با این ماده در خصوص خودروهای دولتی، نسخ می‌شود.

فصل ششم: حل اختلافات

ماده ۵۱:

به منظور فراهم آوردن موجبات اعمال نظارت و مدیریت یکپارچه بر اموال و دارایی‌های دولت حل اختلافات در خصوص نحوه اجرای این قانون با خزانه‌داری خواهد بود.

تبصره: خزانه‌داری مکلف است در اجرای این ماده، با سازوکارهای در اختیار قوه مجریه و بدون طرح دعوی در مراجع قضایی نسبت به رفع اختلاف اقدام نماید.

ماده ۵۲:

برای تسریع در رفع اختلافات مربوط به ساختمان‌ها، تأسیسات و اراضی دولتی در اختیار دستگاه‌های اجرایی، نیروهای نظامی و انتظامی که در گذشته بر اساس نیازها و ضرورت‌های مختص اوایل انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و یا پس از آن تا زمان اجرای این قانون به انحاء مختلف، بدون اخذ مجوز قانونی و موافقت متصرف پیشین یا با موافقت آن تصرف گردیده در کمیسیونی مرکب از نمایندگان تام‌الاختیار سازمان برنامه و بودجه کشور، معاون حقوقی رئیس‌جمهور، وزارت جهاد کشاورزی، راه و شهرسازی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (بدون حق رأی) و با مسئولیت خزانه‌دار کل کشور تشکیل و در این خصوص اتخاذ تصمیم خواهد شد. تصمیم گروه با اکثریت آراء، برای تمام دستگاه‌های اجرایی لازم‌الاجراست.

تبصره ۱- اجرای حکم این ماده در مورد ساختمان‌هایی که مورد تصرف نهادها و نیروهای مسلح زیر نظر مقام معظم رهبری است با رعایت نظر موافق آن مقام خواهد بود.

تبصره ۲- در صورتی که دستگاه متصرف جزء شرکت‌های دولتی و یا مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی باشد و آراء صادره را در مهلت تعیین شده در رأی، به هر دلیلی اجرا ننماید، سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است با اعلام خزانه‌داری، معادل ارزش روز مایملک را از تخصیص اعتبار آن دستگاه کسر نماید.

تبصره ۳- وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شرکت‌های دولتی و سایر مؤسسات و شرکت‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است و سایر دستگاه‌های اجرایی که به نحوی از بودجه عمومی کشور استفاده می‌نمایند مجاز

به طرح دعاوی و اختلافات، در مراجع قضایی نبوده و مکلف‌اند اختلافات موضوع این ماده را از طریق گروه یادشده حل و فصل نمایند. پرداخت هرگونه وجه از هر محل برای هزینه دادرسی، کارشناسی و غیره برای طرح دعاوی ممنوع بوده و با متخلفین برابر قانون برخورد خواهد شد.

ماده ۵۳:

در صورتی که هر یک از دستگاه‌های اجرایی به آرا یا تصمیمات موضوع مواد ۴۹ و ۵۰ این قانون اعتراض داشته باشند، مراتب در مرجعی متشکل از دو نفر به انتخاب خزانه‌دار کل کشور و یک نفر حاکم شرع به انتخاب رئیس قوه قضاییه، مطرح و به موضوع رسیدگی و اتخاذ تصمیم خواهند نمود. محل تشکیل این مرجع صرفاً در مرکز خواهد بود.

تبصره- تصمیم مرجع یادشده برای کلیه دستگاه‌های اجرایی قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد.

فصل هفتم: سایر مقررات

ماده ۵۴:

تحصیل، اختصاص و بهره‌برداری، واگذاری و برکناری اموال و دارایی‌های موضوع این قانون توسط وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی در خارج از کشور، با موافقت قبلی وزارت امور خارجه و رعایت صرفه و صلاح دولت و مقررات مربوط با هماهنگی خزانه‌داری انجام می‌شود.

ماده ۵۵:

خزانه‌داری مکلف است به منظور تصمیم‌سازی مناسب نسبت به ایجاد پنجره واحد اطلاعات جامع اموال و دارایی‌های دولت با امکان اطلاع‌رسانی به کلیه مراجع نظارتی و آحاد جامعه اقدام نماید.

تبصره- کلیه دستگاه‌های اجرایی شامل وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت‌های دولتی و کلیه دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک‌ها و بیمه‌های دولتی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی مکلف‌اند کلیه اطلاعات مورد درخواست خزانه‌داری را که در اجرای این قانون برای انجام وظایف خود لازم بدانند، مستقیماً در اختیار خزانه‌داری قرار دهند.

ماده ۵۶:

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است ظرف مدت دو سال از اجرای این قانون، حدنگاری اراضی و املاک دولتی را با تعیین موقعیت و حدود دقیق، مشخص و تثبیت نموده و امکان بهره‌برداری از نقشه‌ها و سایر اطلاعات توصیفی و ثبتی آنها به نحوی که کلیه اراضی و املاک دولت جانمایی شده باشد را برای خزانه‌داری فراهم نماید.

تبصره- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است با ایجاد لایه کاداستر اراضی و املاک دولتی و امکان پاسخگویی الکترونیکی به استعلامات ثبتی زمینه برقراری ارتباط برخط با سامانه‌های خزانه‌داری را فراهم نماید.

ماده ۵۷:

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است اسناد مالکیت اموال غیرمنقولی که به موجب این قانون و یا از هر طریق قانونی دیگر به تملک دولت درمی آید را بر اساس این قانون و با اعلام خزانه‌داری و بدون نیاز به اخذ نظر سازمان متصرف، بهره‌بردار و یا دستگاهی که اسناد مالکیت را در اختیار دارد، اصلاح و سند جدید صادر نماید و آن را در اختیار خزانه‌داری قرار دهد. با صدور سند جدید، اسناد قبلی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

تبصره- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است کلیه اقدامات حقوقی و ثبتی اعمال تغییرات، انتقالات، تعهدات، معاملات شرطی و رهنی، تجمیع، افزاز، تفکیک و غیره را صرفاً با اطلاع قبلی خزانه‌داری انجام دهد. نقل و انتقال اراضی و املاک دولتی در دفاتر اسناد رسمی منوط به موافقت قبلی خزانه‌داری است.

ماده ۵۸:

امین اموال، در وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی از بین کارمندان رسمی و یا پیمانی و یا ثابت واجد صلاحیت و امانت‌دار با موافقت ذی حساب و با حکم مقام مجاز دستگاه مربوط منصوب و مسئولیت تحویل و تحول و تنظیم حساب اموال تحت ابواب جمعی را عهده‌دار می‌شود.

تبصره ۱- با توجه به حساسیت و اهمیت وظایف امنای اموال، علاوه بر فوق‌العاده‌های متعلقه به کارکنان دولت، ۱۰ درصد فوق‌العاده شغل موضوع ماده ۶۸ قانون مدیریت خدمات کشوری، به آن‌ها قابل پرداخت می‌باشد.

تبصره ۲- شرایط انتخاب و نظارت بر چگونگی و شیوه اقدام امناء اموال در وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مطابق دستورالعملی که از سوی خزانه‌داری ابلاغ خواهد شد، تعیین می‌شود.

ماده ۵۹:

اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقول قوه قضائیه، قوه مقننه، مجمع تشخیص مصلحت نظام و شورای نگهبان تابع مقررات این قانون می‌باشد. در مواردی که انجام انتقال به موجب این قانون مستلزم موافقت خزانه‌داری است، مراتب بایستی قبلاً به تأیید هیئت رئیسه نهادهای مذکور یا مقامات عالی ذیصلاح آن‌ها رسیده باشد. نقل و انتقال اموال غیرمنقول دولتی در اختیار دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی تابع مقررات این قانون می‌باشد.

ماده ۶۰:

کلیه وظایف و اختیارات مربوط به حوزه اموال، دارایی‌ها و خودروهای دولتی که به موجب ماده ۶۹ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و سایر قوانین و مقررات عهده دولت و دستگاه‌های اجرایی می‌باشد، به خزانه‌داری واگذار می‌گردد.

تبصره - عدم اجرای مقررات این قانون توسط هر یک از مقامات و کارمندان در حکم تصرف غیرمجاز در اموال دولت محسوب و مشمول فصل سیزدهم قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ می‌باشد.

ماده ۶۱:

بودجه سالانه و اعتبارات موردنیاز اجرای این قانون، ذیل بودجه وزارت امور اقتصادی و دارایی در ردیف جداگانه منظور و مطابق مقررات به مصرف خواهد رسید.

تبصره- به خزانه‌داری اجازه داده می‌شود دو درصد از وجوه حاصل از فروش اموال و دارایی‌های مشمول این قانون را قبل از واریز به حساب درآمد عمومی کشور، در حساب مخصوصی نزد خزانه منظور نموده و وجوه مذکور را برای پرداخت هزینه‌های مربوط به آموزش، تربیت و تشویق کارکنان، مصرف نماید.

ماده ۶۲:

وجوه حاصل از اجرای این قانون به حساب درآمد عمومی کشور واریز خواهد شد.

ماده ۶۳:

با تصویب این قانون، کلیه قوانین و مقررات عام و خاص مغایر با این قانون نسخ و وظایف و اختیاراتی که در قوانین و مقررات در حوزه اموال و دارایی‌ها عهده سایر دستگاه‌های اجرایی از جمله سازمان جمع و آوری و فروش اموال تملیکی می‌باشد، به خزانه‌داری منتقل و ساختار جدید خزانه‌داری متناسب‌سازی خواهد شد. آئین‌نامه‌های اجرایی این قانون حداکثر ظرف شش ماه از زمان تصویب قانون، بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیئت‌وزیران خواهد رسید. این قانون در ۶۳ ماده و ... تبصره در تاریخ ... به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.